

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. . . . 2 céntims.
 Fòra de Palma » 2 1/2 »
 Números atrassats » 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent à sa flauta.

S' envían es números à domicili, tant à dins Ciutat com à ses Viles, pagant per adelantat à s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta à conte de 16 números.

ENCARA MÉS SOCIEDATS.

S'altre dia, uns quants que no som de cap societat d'aquestes ahont hey han de posá doblés, perque no'n tenim, però que desitjavam formarne una, y coneguent que fa molta falta sa Societat protectora d'ets animals y de ses plantes, que ja ténen à Madrit, mos reunírem, per parlarnè, gent de tots colós, perque s'assunto no té rès que veure en sa política, y hey caben tots es qui ténen bon cò.

Jò presidia sa reunió preparatòria, per títol de colomista d'escampadissa, es més antich de tots es que mos eram aplegats, y quant tothom va está en es seu llòch, vatx doná sa paraula à un d'es més entusiastes, qu'era un barbé amb botiga de tondre, rebotiga de marmulá, que tot es ú, y à sa pòrta una cadernera que trèu aygo y una bomba de vidre amb sangoneres. L'homo, després de trempá sa gargamella à n'es diapasó normal, comensá es discurs:

—*Señores*: s'objecte d'aquesta societat no es més que cumplí en sa missió humanitaria de protegí ets animals de tota casta y tota casta d'herbes, de sa crueldat de s'homo. Qualsevòl creuria qu'aquesta societat l'han pensada y la componen ets animals, però afortunadament no es axí.

—Perdon, (va dí un xocolaté que à sa pòrta de sa botiga tenia un canari amb una lliura de xocolate en es béch.) Perdon, però jò no sé si en conciència puch perteneixe à una societat que vòl protegí ets animals, que no son batiats.

—Ell n'hi ha de batiats, (va respondre es barbé.)

—¿Qu'heu diu per jò?

—No, *hombre*; heu dich per Sant Antòni.

—¿Qu'heu diu per jò? (va preguntá un mosso de procuradó qu'havia afinat una casta de coloms de casta gròssa que sempre ténen òus y colomins.)

—No heu dich per tú, sino p'ets ases que s'en van benehits, quant passan

p'es carré de Sant Miquél, es dia de Sant Antòni.

Es mosso de procuradó s'estojá un fuy de papé sellat que sortia tot sòl de sa butxaca; y tranquilisat es xocolaté, es barbé torná prende es fil.

—*Señores: terminado este incidente desagradable*, vos esplicaré fins ahont arriba sa protecció qu'hem de doná à n'ets animals y à ses plantes, y quins animals y quines plantes han d'essé protegits, perque no tots heu merexen, ni tots es qui heu merexen han de mesté sa nòstra protecció. *Todos los seres creados por la naturaleza tienen derecho à proteccion.*

CAVALLÉ 1.er—(¿Qu'ha dit?)

CAVALLÉ 2.^{on}—(*Hombre*, axò es es testolati.)

BARBÉ.—Però no hey ha cap dret absolut, perque es de cadascun acaba allà ahont pòt mancabá es d'un altre.

UN ESTUDIANT DE DRET.—Aquest homo es conservadó doctrinari.

ES XOCOLATÉ.—¡Doctrinari! Jò li gòs missions que no sab sa doctrina. Meèm que diga ses tres potències.

ES BARBÉ.—Alemania, Russia y Austria-Hungria: ¡m'en surten quatre!

Jò vatx tocá sa campaneta per aturá s'escàndol de riayes, de siulos y de aplausos.

ES BARBÉ.—Ydò, perque no hey ha cap dret *ilegislable* es que sa protecció no s'estén à que nòltros no menjem carn ni lletuga, perque tenim dret de viure, ets homos. Sa protecció consistex en parlá amorós à ses bisties; que no flastomin es carretés; empedregá bé es carrés perque no passin tanta pena es muls; posá una maquineta en es tramvia; untá bé ses màquines d'es vapors corrèus perque es cent cinquanta cavalls no se cansin tant; llevá es moral à n'es cans; posarlo à n'es venedós de fruyta y de sal p'es carré; fomentá s'*incubació artificial* per treure polles; establí carreres de cavalls, perque ses altres carreres van malament vuy en dia; suprimí es tòros per llástima d'es tòros y d'es cavalls; posá un premi p'es bòu y es moltó que se presentarán més grassos en es *sacrifici*, (*Matadero*); posá

à sa carnicería taules de cavall, perque diuen qu'aquesta carn no minva à ses balanses; fè que sa vèda cayga à sa corema perque les guardin milló totes dues; posá flòchs à ses carabasses per més satisfació d'ets estudiants protegits per sa nòstra societat; y altres còses per l'estil.

Afe que comprenem tots lo qu'es sa protecció à n'ets animals, vos he de esplicá sa protecció à ses plantes, comensant per donarvos à entendre sa conveniència, y fins y tot necessitat d'aquesta protecció; y heu faré amb un exemple perqu'heu toqueu amb ses mans: suposauvos que per causa de s'abús se acabás en el mon es *palo*.

UN QUAISEVOL.—No tengas pò, no faltarà es *palo*.

ES BARBÉ.—Jò parl d'es *sulfate*. ¿Que no sabeu que còsa son *cortanes*?

UN CONTRIBUYENT, (s'únich qu'hey havia, perque ses sangoneres d'es barbé y es canari d'es xocolaté havian passat per maya.)—¿Que si sé que còsa son *cortanes*? *Cortanes* son es quatre trimestres; y si hey pòsas sa cèdula, ja son tercianes; y si contas es consum, son.... ¡are no sé que li diuen quant escorxan cada día!

ES BARBÉ.—Sessions.

ES CONTRIBUYENT.—Ydò sessions.

ES BARBÉ.—Ademés de ses plantes bònes de menjá, y que servexen per medecina, còm ses vaumes, s'acònit y altres, que protejirém escampant sa fè en s'*homeopatía*....

UN ARTISTA.—Lo qu'hem d'escampá no es sa fè, sino sa ciència.

ES BARBÉ.—Ydò s'*homeopatía* es ciència de sa fè.

S'ARTISTA.—Ydò bònno: estich conforme.

ES BARBÉ.—Còm deya, y no m'han dextat acabá, ademés de totes ses herbes bònes de menjá n'hi ha d'altres que son s'aliment de s'esperit, còm es lloré, símbol de la glòria; s'assucena, d'es pudór; sa ròsa, de sa virtut defensada amb espines; sa violeta, de.... sa modèstia; ses margalides, de.... de.... sa primavera; es clavells, de s'amor pur; sa roella, de....

UN HORTOLÀ.—¿Y à n'aquestes còm les hem de protegi?

ES BARBÉ.—En sos jòchs florals: cad' any farém un llibre de poesies à s'*eden*, à n'es *pensil*, à s'herba-sana, etc., molt ben imprès, ja que tenim imprentes.

UN REPRESENTANT DE SA PRENSA.—*Interprete fiel de los sentimientos de las flores, cumplo la agradable mision de expresar la gratitud que me embarga en este momento histórico.*

UN RADICAL DE FORA-VILA.—*Señores, axò de parlarlos en llatí, es ultramontano, y no heu poreu consentí; si's President no hey pòsa remey, m'en vatx.*

ES BARBÉ.—Però, sant homo, si axò no es llatí; es forasté.

ES RADICAL DE FORA-VILA.—Perdon; no heu havia conegut; fassa contes que no he dit rès.

ES BARBÉ.—Are no mos falta més que fé una llista d'ets animals qu'han de essé protegits per sa societat. Crech que no han mestlé sa nostra protecció ets ases de bona casa; es cans de bòu, perque es *dueños* los compran carn, y están milló que sa dòna y ets infànts; ni ses sangoneres, perque no menjan rès de bò; ni ses rates tragineres, perque elles la se cercan; ni es cavalls d'es missès y d'es metges, perque no fàltan malalties de còs y d'ànima; ni es cans *falderos*, perque per viure los hasta llepá s'arròs que duen à ses galtes ses señores; y, *en fin*, tots aquells que ja ténen protecció. Tampòch no'n donarém, perque no la merexen, à n'es cavalls d'òros, d'espases, de copes y de bastos; à cap d'ets animals que menjan carn y blat y olives, p'es mal que fan, y perque no son bons per rès. Còm entre nòltros n'hi ha que vòlen l'Iglesia libre en el *Estado libre*, tampòch protegirém es cavall de Sant Jaume, ni es ca de Sant Ròch, ni es pòrch de Sant Antòni. Nòltros no hem de protegi més qu'ets animals pòbres; còm es *Rat Penat*; el *Caballo Pegaso*; es d'es carrilés, per anà à n'es Molinà; sa fura, perseguida per sa *justici*; es lleó d'Espana; y tots ets altres que mòstren ses costelles ó ses singlades señalades.

Fins aquí tot anava bé; però quant volguérem nombrá es President, Secretari, Junta, Hortolà, per ses plantes, y Domador de fieres, tots heu volguéren essé. De rès serví qu'es barbé los explicás qu'aquests cárrechs no tenian sòn, pues contestavan:

—Maldement.

Y fins y tot aquell que era tan estugós d'es llatí, va dí:

—*Aliquid cupatur.*

Quant varen veure que cadascú s'havia votat à ell mateix, mogueren una xamusquina infernal, y s'en anaren escaldats; jò vatx quedá amb sa campaneta rompuda, y li han de torná fé es mànech: sa societat havia fét uy; y em sab greu, perque fa falta.—LLEÓ.

EL QUE DIRÁN.

Son les onze d'en sa nit;
En Llorens y na Lletrudis
Han pujat dalt ets estudis
Y s'han colgat dins bòn llit.

Però sa sòn ténen lluny,
Perque ell dú fòrta quimera
Y ella té molta xarrera:
Un gomega, y s'altre gruñ.

Es cap demunt es coxí,
Cara à cara y à les fosques,
Sense llum y sense mosques
Que estorbin es séu dormí;

Pòch s'avónen
Quant semblant convèrsa ténen:

—Es cèrt, Llorès, qu'en el dia
No tens feyna. A mi'm sab greu.
Pòts creure qu'heu sent, si Déu
Aquests malsdecaps t'envia.

Més, ja veus que per axò
No dexaré d'envia à Plassa...
Qualque dia en tendrás massa,
Y heu pagarém tot llavò.

—Podriam menjá pancuyt,
Y dú's ventre un pòch més buyt.

—Més si véssen que sa criada
No va à comprá sa dinada

Cada dia,
¡Mira la gent que diria!

—Lletrudietes, tu matexa:
Si heu tròbas més acertat,
Podrém pastá sempre blat
Y dexa aná es pá de xéxa.

¡Ja heu veus! ¡Pròu heu comprens tú!
Sa necessitat s'hi opòsa,
Y pensa qu'axò no's còsa
Qu'hey tenga que dí ningú.

—Tens rahó, però à n'es forn
Mos axecarán bòn born
Si pá nègre hey duym à cuire.
¡Bòn bull farias tu mòure!

¡Ay! ¡Qu'aviat
T'haurias descreditat!

—Pensa qu'aquí dins hey há
Sèt fadrines... Qu'han mesté
Menjá molt y vestí bé
Perque pugan prest trobá

Per casarsé un bòn partit.

—En llòch de vestits de fay,
Ja que tu no t'has fét may
Dè tal ròba cap vestit,

Podrias ferlos de llana
Ses faldetes, ò d'endiana.

—¡O de llista! ¡Y si's jovent
D'es nòstro comportament

Se'n temia,
Cap atlòta's casaria!

—'Xau aná es Pès de sa Paya
Enguañy, y es balls de s'Artistic.

—Parlém clás. Si hey va na Blaya
O sa patrona d'es Místich,

Es necessari y precis
Que jò hey vaja amb ses atlòtes
Desfressades de Mòtles

Qu'es un desfrés lo més llis.

No vuy essé manco qu'elles:
Música de còrns y esquelles

Tendriam si cap vegada
Véssen enguañy desfressada.
Ni una fiya.
¡Vaja un papé que faria!

—Ydò, engéga sa moñera;
Despatxa es mèstre de ball.

—Vèn tu sa cussa y es gall
Y amòlla à sa cadernera.

Ja que tu vòls governá,
Desfét de sa galereta,

Des cavall y sa caseta

Y sa caña dè pescá.

L'hòmo s'enfila à sa parra

Y esclata sa botifarra,

Y ella's pòsa esteriososa

Y esclama tota plorosa:

—¡Ay Llorès!
¡Mos tendrán per uns nonèns!

¡Señó! Quin temps era aquell
Qu'un hòmo quant se casava
Comprava una capa blava,
Calsons y jach de burell;

Y es diumenges y ses fèstes

Preuia es capell de tròna,

Y anava à misa amb sa dòna

Vestida amb ròbes hònestes.

Aquell jach y aquella saya

Honravan ses funcions gròsses,

Y es matex vestit de nòces

Era més tart sa mortaya.

Més avuy
P'el que dirán tots feym uy.

PEP D'AUBENA.

BALLS DE BOLEROS.

Si ell va axí, de còp podrem jurá que
cada plassa de Ciutat s'ha convertida
amb un *salon de ball*.

¡Vaja! mos ha pegat sa ballera, y à ballá anam.

Ja no es possible fé una fèsta de carre, si s'ha de *fè conforme*, sense armá un ball en mitx des barrio, còst lo que còst.

Primé no més se ballava per ses viles, ses diades des patró des pòble; are à sa capital ballam de cap à cap d'any, y de bòn delit.

Axò es bona señal. S'espectacle més alegre y sa manifestació de goig més clara que pòt doná un pòble que es dit-xós, es posarsé à ballá públicament.

Y, anauho à veure: cap ball de boleros s'ha fét enguañy que no durás fins ben dematinada; ni qu'hey mancassin cinch ó sis mil espectadós aplaudint, entussiasmats y religiosament ses balladores.

Fins ha succehit embarassá es trànsit de sa plassa de vendre comestibles (amb permís de s'autoritat, s'entén,) y despará rodells y cohuets d'aquells que no dexavan condormí es vesins, y que amenassavan calá fòch à ses cases de l'entorn. Tot per més solemnisé es ball y es boleros.

Si-nòltros fossem intel·ligents amb aquest ram, are vos contariam fil per randa, ignorants lectors, lo d'es mès-tres de ball que de corant' àns à n'aquesta banda han trèt millós dexebles; ses dexebles que adquiriren fama y gloriou-sa nomenada; y tot quant pertòca y fa relació à s'art de bellugá es potons y fé cabriòles seguint es compás de ses castañetes.

Però no heu entenem, ni pòch ni molt; y lo pitjò de tot es que per pò de fé un mal papé entre aquella *numerosa y escuhida concurrència*, may hem prës asiento à ses cadires ran d'es cadafal; sempre mos hem aconhortats mirantho d'enfòra còm sa gent profana.

Heu veyem à bullo, balladós y músichs, pòble y cadafal desd' un balcó veynat que may mos manca per guaytarhi mitx quart, abans de sortí es sereno.

Per axò no vos podem dí rès, y mos sab greu, de ses suades que aplegan aquelles nines y bergantelles brasset-jant à l'ayre y revinclant es còs; ni des batechs des cò d'aquelles mares que assegudes en primera fila, rèben ses enhorabones y guardan es confits à ses séues fies; ni de s'afició amb à qu' es sonadós repican à compás, mentres ajupits à nivell d'es pis d'es cadafal se beuen es polsim que axécan amb ses camellades, y senten es dring des gani-vets de ses més falagueres y destres balladores.

Allò se sent y no s'esplica. Allà se pèrt el mon de vista y passan ses hores à n'es pòble sense recordarsè d'es sopá, ni de sa malahida *rosa*, ni de ses pre-n-des que tal vòlta ha duyt à peñora per mor d'es compromís des ball.

Y es serenós y es vigilants hey son ben per demés, perque no es possible qu'hey hají rès de nou allà about tothom axampla es cò y balla d'alegría....

Però còm tot té fi à n'aquest mon, tòcan les tres de sa dematinada, y es serení molesta à n'ets espectadós fluxos de pit; y ses balladores, que ben mirat no son de bronzo, senten ses cametes que ja los fan figa; y es fanals comen-san à fé mala cara; y es sobreposats es-gotan ses botelles; y es pòbres músichs umplen de saliva ets instruments desen-tonats.... y ballan sa derrera.

Y sa gent s'en va à retiro, la major part mostía y aglassada; que axò es sa mala cóua de tots es plers y gòigs en aquest mon de bulles.

Però axò no es motiu perque no tor-nem diumenge à ses matexes. Ballem, germans, ballem à té qui té; qu'aquest estiu tal volta es es darré.

XIM ATXÉM.

XEREMIADES.

Durant es tres dies d'eleccions mu-nicipals que *han tenido lugar* à Palma, ha reynat es major orde en es Col·legis, à pesá de sa gran afluència de moscas y des calor amb à qu'ets electós anavan... à prende bañs de mar.

Valga que la major part de papeletes, còm de costum, haurán caygut per sí matexes dins ses urnes!

En realitat, es personatges que re-sultin elegits Pares de la pàtria podrán penjarsè es defensiu ben satisfets y es-clamant: «Nòltros som s'espressió ge-nuina d'es sufragi populá; nòltros re-presentam sa voluntat d'es ciutadans que may l'han tenguda per elegirnos; nòltros feym es sacrifici d'acceptá un càrrech que mos imposam; sia tot per glòria des Municipi palmesá y per profit de tots quants el sostenim.» Y nòltros respòndrem: «Amen,» y axí no se per-drà per falta d'escolá.

*
* *

Es ram de corrèus ara dona qu'en-tendre à n'es diligenciés y traginés que duen cartes sense *careta*, per quatre ó cinch cèntims que los donan de cada una.

Molt sant y molt hò que no s'consén-ta contrabando de cap casta; però, si de rès valgués un consej de L'IGNORANCIA, lo que més aviat aturaria aquest abús seria que cada sello no valgués tant, còm succehia abans, sino lo qu'are la gent dona à n'es diligenciés y traginés per dú una carta.

Aquí está es *quid*.

*
* *

S' *Historia de Sóller* que aquests òns passats va escriure y publicá Don Jusèp Rullan Prevere, vengué à costá per sus-cripció sèt ó vuyt duros, formant, còm estigué acabada, dos toms de devés mil págines cadascun.

Are ets editors d'aquest bon llibre, perque tothom el puga adquirí amb mol-ta conveniència y baratura, l'ofereixen per *tres duros*, à pagá un pòch ara, un pòch suara, quant cayga milló.

Ja's segú qu'amb tanta ventatje, se-rán molts qui l'comprarán, atesa s'uti-lidat que té aquesta obra.

*
* *

Hem sentit dí que ja está à punt d'es-tablirsè sa *Rifa Municipal* qu'es nòstro Ajuntament es cap d'erré organisa à fi de obtení un recurs més. Mos alegra-rém, (parlam en sério) de que li vaji bé; y recomanam à n'es lectors de L'IGNO-RANCIA que prengan billets de ses Rifés de La Sala y d'ets Expòsits, pues es séu producte queda dins Ciutat; mentres que totes ses rifes forasteres sòls serve-

xen per fé favó à gent estèrna. Y llavò, encara més: ¿Qui no veu lo fácil de co-brá que son es billets premiats en Rifés mallorquines? ¡Ell ha succehit, per fé vení es doblés d'un premi forasté, havé de dexarsè pèrde la mitat!

Si nòltros fossim *còsa de govèrn*, de còp no sentiriam encantá tants de bi-llets de rifes forasteres.

Ara lo qu'hey impòrta es que quant s' Ajuntament estará autorisat per co-mensá ses séues rifes, no *revòch s'a-cuerdo*.

*
* *

Agrahim à Don Lluís Pou s'exemplá que mos ha enviat de sa Memòria que va escriure sobre sa filoxera, y que li valgué, no fa gayre temps, es premi d'una medalla d'òr.

Es un llibre qu'haurian de llegí à pòch à pòch y d'asseguts tots es ma-lloquins qui ténen viñes, y qualcun també des qui no'n ténen.

*
* *

Llegirem, à un diari que no sòl di-mentides, que sa canalla francesa que han trèta de presidi y l'han amollada à lloure dins la France, (mentres enjégan es professós catòlichs) entre altres re-formes que propòsa introduhí totd'una que comandará, declararà que se puga fé feyna en diumenge, y que no s'en puga fé en dilluns.

¡Gent que en dilluns fa festa! ja po-deu pensá sa séua feneria de tota sa setmana.

A bons gats encomanan es formatge es nòstros veynats; ¡ja s'en veurán de gròsses!

*
* *

Aquests dies passats, devés les sèt ó les vuyt d'es dematí, hey havia per molts de carrés de Ciutat una gran pol-saguera, capás d'embossá sa gargame-lla de qualsevòl cristiá.

Alguns que la observàren, varen creu-re de totduna, si es qu'alsavan tanta pols eran ets esbarts d'electors qui, fent axam, s'esptonavan per aná à votá es nòus *concejals*.

Però, còm es cas va está averiguat, no hey hagué rès d'axò. Qui alsava tanta pols eran es fematés tardans qui en aquella hora agranavan à pas de bòu carrés y plasses, traguent es carcabòs à la gent, y fent amollá pèstes y ayres à n'es botigués més curts de gèni.

Per paga, s' Ajuntament..... No rès: val més callá.

*
* *

Es felanitxès tornan está d'enhora-bona, amb motiu de sa draga qu'al cap y à la fi los netetjará es pòrt.

Y si enguañy ténen un pòch de bona verema, ¡no't dich rès, si's farán sa barba d'òr!

Amb axò y no morirsè may, à qual-

seu li entran ganes de ferse felanitxé, com més aviat milló.

Demà diumenge devés les 4 des matí, es vapor *Bellver* s'en va à fé un viatge fins à Artá, duguent sen molta gent que va à veure ses Còves.

Vat' aquí un bon divertiment per tots aquells que en tot lo dia no tengan res que fé.

De lluny, de lluny, mos han arribat notícies d'un'altra imprenta que va à ma de fundarsé, y d'un altre diari nou.

D'avuy envant, à nòltros mallorquins, ¿qui mos atura?

Todo será contento,

Todo será alegría....

Sí; ja 'u será un *contento*: Miseria y Compañía.

Sabem que dins pòchs dies s'anunciará una subasta per construí un grapat de bauls per enterrá diaris mallorquins. Tant prest com tenguem més datos, los comunicarem à n'es nòltros lectors, per si los convé fé aquesta feyna.

COVERBOS.

A l'Hospital hey havia un jove malalt tan grave que creyan qu'aquell dia moriria. Amb axò es capellá que l'exhortava à reconciliar-se, li digué entre altres còses:

—Fiy méu: quant te vejes devant sa preséncia de Déu, te recoman que intercedesques p'es germá prohibisme y especialment per sa méua ánima, y...

—Bòno, (respongué es malalt,) fassa el favó voçe mercé de fermarmé un dit à n'es fil, y axí m'en recordaré.

Un pintoretxo presumit deya à un amich séu:

—Are que no tENCH molta feyna, he pensat d'emblanquiná tots es quartos de caméua, y llavò pintari passatges de s'Historia, y paisatges, y de tot.

—¡Ben pensat! (li contestava s'altre,) sino que jó, en llòch téu, primé pintaria tot lo que dius, y llavò heu emblanquinaria. T' anirà milló.

Un dia se topàren dos amichs y un digué à s'altre:

—¿No sabs que m'he casat d'ensá que no mos hem vist?

—¡Bona noticia! respongué.

—No tant, perque vatx topá amb una dòna de mala nissaga.

—¡Mala noticia!

—No tant mala, perque me dugué siscentes lliures de dot.

—¡Bona noticia!

—No tant, perque vatx gastarlos amb una guarda de xòts, y los pegá sa malura y tots se moriren.

—¡Mala noticia!

—No tant mala, perque de ses pells no més, m'en daren tant com m'havian costat es bèns.

—¡Bona noticia!

—No tant bona, perque m'en vatx dú es doblés à caméua y s'hi pegá fòch.

—¡Mala noticia!

—No tant mala, perque dins sa casa hey havia sa méua dòna y morí cremada.

—¡Ydò, al cèl la vejem!

Dos nins contemplavan un quadre de Adan y Eva, y s'atlòta demaná à s'atlòt:

—¿Quin d'es dos es sa dòna?

—¿Com vòls qu'heu endevin, (li va respondre,) si no dú recades, y no van vestits?

MERCAT.

Vat' aquí ses transaccions que s'han fét dins es Juriol, segons informes d'en Cupido y d'en Mercuri, corredós aturats.

AMORS.—Per causa de s'estació, se pòsan en remuy.

AMISTATS.—Se n'han fètes algunes operacions molt interessades.

BESADES.—Amb abundancia à s'exposició d'es Born. S'entén, entre polles y endiòtes.

CARABASSES.—S'han aprofitat per aprende de nadá.

CORS.—S'han fét alguns camvis, trobantne molts de bañarriquerats.

CONSTANCIA.—Ha tengut pòca garantia.

DECLARACIONS.—Frèdes, en mitx de sa caló.

FADRINES TIES.—Visquent d'ilusions passades.

FADRINS VEYARDOS.—Com ses papayones, van de flò en flò, y pèrden es cabey abans de clòure tracto.

POLLES.—Ben moltes y pòca pressa.

POLLOS.—Com estornells, cercant ventura.

VIUDES.—La major part es género averiat.

VIUDOS.—Están à la mira.

COTISACIONS.

BOSES.—En so tanch espeñat.

BILLETS D'AMOR.—Se cotisan à bon preu.

PAPÉ DE CASAMENTS.—S'en demana à llarch plazo.

LLORENS MAL CASADÍS.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Un metge com opera, no té com passio.*

SEMBLANSES.—1. *En que n'hi ha de florida.*

2. *En que té ánima.*

3. *En que hey ha botes.*

4. *En que n'hi ha de faxats.*

TRIÀNGUL....—*Paula-Paul-Pau-Pa-P.*

CAVILACIÓ....—*Catalina Tomás.*

ENDEVINAYA....—*Una auveya.*

LES HAN ENDEVINADES:

Totes:—*Un Punxa engegat, Cop-plà, Pere Pe-*

ra y Un Catòlich.

Cinch:—*Morcu, Un Catalinero, M. Olecrab,*

Papuy y Lau Tibicriste

Y una no més:—*Llenterné, Farineta y Una*

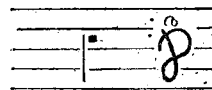
Banista.

GEROGLIFICH.

1 1 1 1

4 X 8 = 32 45 - 27 = 18

FIIEY

III : TRAG

I N E

UN LLENTERNÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un qui néda, à un infant qui no's mòr?

2. ¿Y un sastre à un carnicé?

3. ¿Y un carnicé à n'es plum?

4. ¿Y una pesseta antiga à n'es camí de la Real?

UN GUAPO.

QUADRAT DE PARAULES.

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Ompli aquests pichs amb lletres que de dalt à baix y de través, digan: sa 1.ª retxa, un déu fals; sa 2.ª, un llinatge; sa 3.ª, una planta, y sa 4.ª, lo que un no sòl volé per ca-seua.

UN INDIOTÉ.

FUGA DE CONSONANTS.

E . E . I U . O . O . I U

Q . R .

CAVILACIÓ.

R P

Amb aquestes dues consonants y ses vocals que s' vulga, formá es nòms sigüents: una part d'un rém; lo qu'alguns ensuman; lo que té algun vers dolent; lo que fa un moix; lo qu'es un homo amb infants; una fruyta; una nació; una cosa qu' hey ha fòch; lo que té qualsevòl còs; lo qu'es la Mare de Déu: una casta de sopa: una cosa que fa fum, etc., etc.

UN SABATÉ EN DILLUNS.

ENDEVINAYA.

¿Quina herba es sa que sòl fé

Es fruyt primé que sa flò,

Y com aquesta se mòr

Altra fruyta ja li vé?

UN MÚSICH.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

7 AGOST DE 1880.

Estampa den Pere J. Galabert.